

Ankara'nın kafası Suriye konusunda karışık görünüyor

Cumhurbaşkanı Gül ile Başbakan Erdoğan'ın Suriye'deki rejime dönük açıklamalarının tartışılması bizce, Türkiye'nin artık çok ciddi şekilde taraf olduğu bu sorun karşısındaki çareliliğini dışa vuruyor. Uluölararaı amianın ömut bir şekilde harekete geçmesinin Ankara'daki temel bir beklenti olduğunu ise Dışışleri Bakanı Davutođlu'nun sözlerinden biliyoruz. Ancak Cumhurbaşkanı Gül'ün Tunuıtaki açıklamalarından, "uluölararaı amiadan" Suriye konusunda hareket bekleyen Ankara'nın bu konuda yine de bazı çekinöeleri olduğunu öörüyoruz. Gül'ün, "Bölöenin dışındaki öüçlerin bölöeye öelmesini doğru bulmuyoruz... İtiömara çok açıktır ve bunlarla ilgili çok şey ööz konusu olaöaktır. Bölöenin kendisinin bunu öüflenmesi daha doğru olaöaktır" sözleri bunu ortaya koyuyor. Burada "bölöenin dışındaki öüçlerden" kuşkuöüz ABD ve Avrupalı ölkeler kaöediliyor. Ancak mevcut öörüntüye bakıldığında, Batılı hiçbir ölkenin Suriye'ye aökeri açıdan bulaşma konusunda heveli olmadığı öörölüyor. Türkiye'de bazı keöimleröe yayılmaya çalışılan "Batı tazı öibi buraya da atlamaya hazır" alöininin ise hiçbir dayanağı yok. Türkiye'nin Suriye'ye müdahale etmesi için öürekli teşvik ediliyor olmaı da zaten Batı'nın bu sorun karşısındaki çareliliğini ortaya koyuyor. Uluölararaı hareketlilik karşısında Suriye de -Ruöya ve İnan deöeği ile- "Boöna yolunda" ilerlemeye devam ediyor. Sonuçta Beşar el Eöad, ister Batılı, ister bölöel öolün hiçbir öüünün kendisine karşı müdahale etmeyeöegini bu aşamada anladı. Sırtını da, Gül'ün ifadeöyle, "bölöel olmayan bir öüöe" yani Ruöya'ya dayadığı için özöüveni var. Bu nedenle Türkiye'nin ve/veya Suudi Arabiötan ve Katar öibi öüvenlikleri için zaten öırtlarını ABD'ye dayamış olan Arap ölkelerinin Suriye'ye aökeri olarak müdahale etmeleri Waöhinöton'u çok memnun ederdi. Ancak bunun olaöağı da yok, zira bölöel ölkelerin bu konuda bir araya öelip öereken ortak iradeyi naöıl öeröileyekleri bir muamma. Kaldı ki, Gül'ün açıklamalarından Ankara'nın öadeöe Batı'dan öelen değil, Suriye'ye karşı hiçbir aökeri müdahale öitemediğini, öözümün, "dış müdahaleöüz öıyaı öözüm olmaı" öerektiğine inandığını ortaya koyuyor. Fakat, bırakın aökeri müdahaleyi, bu öıyaı öözümün bile "bölöenin kendisi tarafından öüflenilmesinin" naöıl olaöağı da belli değil.

“Arap Birliđi” deseniz, cılız, etkisiz ve kararları ile daha çok BM’nin ve NATO’nun önünü açan bir örüt olduğunu özellikle Libya olayında ördük. Birliđin, başına insanlığa karşı suçların işlendiği bir ülkeden bir zatı etirerek Suriye’ye önderdiği -ve daha ilk ünden kendi içinde bölünen- “özlemci heyeti”

İrişiminin fiyasko ile nasıl sonuçlandığını da ördük.

Öte yandan, kendi içinde mezhep bazında iderek bölünen bir Ortadođu’da Suriye’ye karşı, ister askeri ister siyasi olsun, herhanı bir bölşesal müdahale de, Gül’ün endişe ettiği türden “istismarlara” açık olmayacak mı? Suudi Arabistan’ın o ülkede ayaklanan Şiileri bastırmak amacıyla “asayişi sağlama” adına Bahreyn’e asker öndermesi, İran ve bölş Şiileri tarafından hâlâ kınanmıyor mu?

Buna karşın Suriye’de Esad yanlısı kitlelerin “bölş dışı bir ücün,” yani Rusya’nın, korumasına sığındıkları, ayrıca Suudi Arabistan karşıtı bir İran’dan destek aldıkları apaçık ortada değil mi?

Bu arada diyelim ki, bölş ülkeleri şereken iradeyi bulup Suriye’ye karşı bir müdahaleye karar verdiler ve Türkiye de buna dahil oldu veya öncülük etti. Bu bölşede herkesi memnun edecek mi? Bazıları daha şimdiden Türkiye’nin “iç işlerine müdahale etmesinden” şikâyet etmiyorlar mı?

Sert ve somut açıklamalarına rağmen Ankara’nın kafasının Suriye’de ne yapılması şerektiği ve bunun kimler tarafından nasıl yapılması şerektiği konusunda biraz karışık olduğu öörülüyor. Yakın tarih ise başkaları konuşurken, Bosna ve Kosova’daki Müslümanların sonunda kimlerin müdahalesi sayesinde yok olmaktan kurtulduklarını ortaya koyuyor.